

de ikke synderlig vel underrettede Røster, der udtale, at den ikke kommer i Stand — vil Røevlsen her være betydelig truet. Medens den tyffe Eksportpræmie for Djebliffet for Klasse a — Tyskland bestatter jo efter Procentindholdet af Sukker —, altsaa for Sukker af mindst 90 pCt. rent Sukkerindhold, nu udgør 1 Km. 25 Pf. pr. 100 Kilo, i dansk Mønt 0,56 Dre pr. Pund, og for Klasse b 2 Km., i dansk Mønt 0,9 Dre pr. Pund, vil den Eksportpræmie, der er foreslaaet i Tyskland, udgøre for Klasse a 4 og for Klasse b 5 Km., hvilket vil udgøre henholdsvis 1,8 og 2,25 Dre pr. Pund. Det er disse Forhold, som Røedyrkerne have gjort opmærksom paa, og i Forening dermed have de stærkt udhævet, hvad jeg ogsaa her skal nævne, at den Fordel, de tidligere havde ved Udførselen til Frankrig af Biproducter, af Mallas, fuldstændig er afstaaet ved den stærke Told, der er lagt paa denne Artikel i Frankrig. Det vil altsaa være saa, at man herhjemme bliver nødt til at bruge dette Af-fald som Foderstof, og det kan jo ogsaa blive en rigtig og rational Anvendelse. Men for at komme til denne Anvendelse, kræves en Forberedelse, der kræves en Overgangsperiode, og det er ogsaa af den Grund, at jeg finder det retfærdigt at bringe en ganske midlertidig Hjælp, for at Forholdene kunne saa Tid til at ordne sig.

Det er vansteligst udførligt at bestæftige sig med den tyffe Lovgivning, med de tyffe Forhold for Røesukkerdyrningen, og jeg tror heller ikke, det har tilstrækkelig Inter-esse for Lovgivningsmagten her. Jeg skal derfor kun henpege paa, at naar der siges, at de tyffe Røesukkerdyrkere ere stærkere trængte, end man skulde tro under den store Beskyttelse, de have, ligger det formentlig deri, at de som andre tyffe Skatteydere paa dette Omraade ere saa stærkt beskattede paa flere Maader, at de tilstedeværende Vættelser, navnlig Eksportpræmien og den øvrige Beskyttelse ikke kommer dem tilbørlig til gode. I det nu foreliggende tyffe Forslag — jeg skal blot nævne dette ene Moment — er der jo ogsaa Tale om, foruden Konsumafgift af Sukker, stærke og omfangsrige Driftsafgifter for Fabrikker, og det er netop der, der staar en hidsig Kamp mellem de mindre og store Fabrikker, de mindre repræsenterende Gods-ejerstanden, de store repræsenterende Smaa-standen som Andelskøbere. Hvorledes denne Strid om Driftsafgift vil ende, er vistnok ikke i Djebliffet til at forudsæ, men at man vil enes i den Retning, at man vil lette Ud-førselen af Sukker, ligesom det er Tilfældet med andre Landbrugsproducter i rigt Maal paa det tyffe Omraade, det turde ingen Tvivl

være underkastet, og den Omstændighed vil kunne medføre et Tryk for de danske Sukker-rodnyrkere. Jeg behøver ikke at gentage, hvad der allerede er udhævet i Motiverne til Lovforslaget, at de Vættelser, som vare tiltænkte Sukkerrodnyrkerne, ogsaa ved Lov-forslagets Affattelse ere blevne saaledes sikrede dem, man egentlig har tiltænt dem, at der i det mindste ikke i videre Maalestof kan være Tale om, at Fordelen vil falde Fabrik-ejerne eller Sukkeraktiehabererne til gode. Det er jo nemlig i de ny Kontrakter betinget, at enhver eventuel Toldlettelse skal komme Røe-dyrkerne til gode, og det er tillige betinget i Kontrakterne, at eventuelle Stridigheder mellem Sukkeraktieselskaberne og Røedyrkerne skulle afgøres ved Voldgift, afgøres ved Det danske Landhusholdningselskab, for hvis Præsidium eventuelle Stridigheder skulle indantes.

At man ved Forslaget, som det nu fore-ligger fra Regeringens Side, skulde kunne komme til saa stor en Vættelse eller saa stor en Begunstigelse pr. Tønde Land, som det ærede Medlem fra Middelfart (Lohmann) anførte, kan jeg ikke indrømme. Jeg vil antage, at man snarere ved det foreliggende Forslag vil komme til en Beskyttelse paa omtrent Halvdelen af, hvad det ærede Med-lem anførte. Jeg antager, at naar man be-regner omtrent 8 Pund Sukker af 1 Centner Røer og beregner Merværdien for hvert Pund Sukker efter Lovforslaget, som det foreligger, vil det for hvert Centner Røer blive omtrent 6 Dre, og da det er let at ud-regne, hvor mange Centner der kan antages gennemsnitsvis at avles paa hver Tønde Land, vil man hurtigt indse, at man ikke kommer saa højt op, som det ærede Medlem angav.

Jeg kan ikke andet end indrømme Rigtig-heden af nogle af de Betragtninger, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valg-kreds (C. Hage) fremkom med med Hensyn til Distatten. Men disse Betragtninger vare jo ogsaa for saa vidt samstemmende med, hvad Lovforslaget gaar ud paa: at vente et halvt Aar med Aaalaget af de 10 Kr. i Dis-tat, i hvilken Tid Toldkommissionen da ogsaa vil komme til at virke og kunne tage Forholdet under nærmere Overvejelse. Men naar man her saa stærkt har rejst Modstand, i det mindste fra mange Sider, mod hvad der er foreslaaet med Hensyn til Sukker-afgiften, kan jeg jo kun beklage det, og be-klage det saa meget mere, som der dog i det mindste fra nogle Sider synes at være Stem-ning for at acquiescere ved de 7 Kr. med Hensyn til Distatten.